

ŠTO JE SENZORNA INTEGRACIJA?

Senzorna integracija predstavlja složenu i cilju usmjerenu organizaciju svih osjeta koje tijelo koristi u svakodnevnom životu. Putem senzornih podražaja koji dolaze izvana, a primaju ih osjetila vida, opipa/dodira, sluha, okusa, mirisa, ravnoteže te dubokog osjeta, mozak bez prestanka dobiva razne informacije o vlastitom tijelu ali i o okolini u kojoj se nalazi. U početku beba samo informacije prima, a centri u mozgu odgovorni za pojedine informacije te iste podražaje nauče prepoznati, razlikovati, razdijeliti bitno od nebitnog i što je najvažnije planirati svrsishodno ponašanje koje je usmjereno prema nekom cilju.

Ukoliko obrada prijem, a zatim i obrada podataka koje dobivamo putem osjetila nepravilna onda će i općenito govoreći djelovanje biti nepravilno. Senzornu integraciju je sinergija svega što radimo i doživljavamo svakodnevno, a koje ne uočavamo uvijek na svjestan način jer je naš mozak naučio na pravilan način obrađivati informacije koje dobiva i u skladu s time i djelujemo. Dobra senzorna integracija pomaže u učenju novih sposobnosti npr. orijentacije u prostoru, motoričkog planiranja, sekvencioniranja slijeda aktivnosti, ideacije, grube motorike, fine motorike, socioemocionalne zrelosti, govora i jezika, čitanja pisanja, računanja itd.. Dakle, za dobro izvršavanje bilo kojeg zadatka, između ostalog neophodna je dobra senzorna integracija.

Informacije dolaze u mozak putem osjeta dodira-taktilni osjet, vida, sluha, okusa, mirisa, osjeta položaja zglobova u prostoru ili proprioceptivnog osjeta, te sposobnosti razumijevanja pokreta u odnosu na silu gravitacije ili vestibularnog osjeta. Ukoliko su osjetila zdrava informacija s periferije će biti primljena na adekvatan način. Međutim, kod neke djece kvaliteta i način primanja informacija može biti drugačija i tako može dovesti do poremećaja u integraciji senzornih osjeta. To dovodi do izostanka adaptivne reakcije za ostvarivanje nekog cilja.

Poremećaj senzorne integracije se može uočiti već u novorođenačkoj dobi pa dalje kroz dojenački period kroz izostanak normalnog obrasca razvoja npr. slabiji mišićni tonus, zaostajanje u grubim motoričkim aktivnostima, preosjetljivost ili nedovoljnu osjetljivost na neki osjet, teškoće u samoregulaciji ponašanja, zaostajanje u razvoju govora/jezika, loš socijalni kontakt, emocionalnu nezrelost, nespretnost, površnost u radu, hiperaktivnost, impulzivnost, poteškoće sa pažnjom, poteškoće s finom motorikom, teškoće u savladavanju školskih vještina i sl.